

stramme op og skærpe bestemmelserne for anvendelsen af varetægtsfængsling i isolation og sætte tidsgrænser for isolationen. Det er det, der er tilsigtet, og det er også det, der vil blive resultatet af en vedtagelse af lovforslaget.

Hr. Henrik Svane var inde på det spørgsmål, der jo i høj grad har fremmet lovforslaget, nemlig den internationale kritik af Danmark på dette felt. Jeg kan her meddele, at netop den internationale kritik selvfølgelig også har påvirket regeringen. Den har været baggrunden for de bestræbelser, regeringen har gjort for at få strammet lovforslaget, og vi mener i høj grad, at forslaget imødekommer den internationale kritik, som både hr. Svane og hr. Søndergaard drog frem i deres taler her i dag.

Fru Birthe Rønn Hornbech var inde på den skepsis, som fru Birthe Rønn Hornbech har over for absolutte frister. Jeg deler den opfattelse, og jeg tilkendegav ved den sidste første behandling, at når vi taler om denne meget alvorlige kriminalitet, skal vi passe på her i Folketinget ikke at lave det, som jo med rette efterfølgende kunne kaldes lovsjusk, hvis det er sådan, at man bliver nødt til at lukke én for meget ud af isolation – en, der er mistænkt for en meget alvorlig forbrydelse og muligvis også bliver dømt for den efterfølgende. Det ville besværliggøre, måske endda umuliggøre noget af efterforskningen, at man tager den pågældende ud af isolation, og det er baggrunden for, at når det drejer sig om de meget alvorlige kriminaliteter, er der ikke nogen absolut frist i lovforslaget. Men der er adgang til at gå ud over de 3 måneder, når anklagemyndigheden mener, det er nødvendigt og foreligger spørgsmålet for Rigsadvokaten, og Rigsadvokaten mener, at de betingelser, der skal til ifølge lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, er opfyldt. Så kan anklagemyndigheden gå til domstolen og påberåbe sig en forlængelse af isolationen under varetægten, og så må domstolene bedømme det ud fra den konkrete bevisførelse og argumentationen fra anklagemyndighedens side.

Fru Birthe Rønn Hornbech var inde på de generelle bestemmelser i retsplejeloven og ønskede nogle bestemmelser i de almindelige regler for varetægtsfængsling. Det har jo ikke så meget at gøre med lovforslaget som sådan, men derfor har Venstre selvfølgelig ret til at have det synspunkt, at der skulle være andre bestemmelser i retsplejeloven om de almindelige bestemmelser for varetægtsfængsling. Som det er Venstres ordfører bekendt, vurderede Folketinget

også det spørgsmål tilbage i 1993-94, hvor man bl.a. så på varetægtsfængslingsbestemmelserne. Der er jo ganske vide beføjelser for domstolene til at give varetægtsfængsling både før og efter dommen, også på grund af det, som jeg jo forstår optager i hvert fald en del af Venstres gruppe, nemlig hensynet til retsfølelsen. Sådanne bestemmelser har vi allerede, og både jeg og regeringen er af den opfattelse, at vi overlader trykt til domstolene at vurdere behovet for at gennemføre varetægtsfængsling både før og efter dom.

Fru Birthe Rønn Hornbech var også inde på vidnebeskyttelsen. I lovforslaget lægges der fra regeringens side op til at tilslutte sig de mange nye tiltag, der skal tages for at beskytte vidner, og jeg tror, det er en fælles bestræbelse for en række partier at gøre, hvad vi kan for at betrygge vidner. Men jeg forstod det sådan, at Venstres ordfører gerne ville gå skridtet videre, og her er det netop svært at gå videre, end vi gør, uden at komme ud i det, som jeg mener vil være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, nemlig at man kan have anonym vidneførelse. Selvom fru Birthe Rønn Hornbech nok deler det synspunkt, at vi ikke skal have anonym vidneførelse, synes jeg, det er svært at se mulighed for at gå videre, end vi gør nu, og gå ud over de bestemmelser, vi i øvrigt har i loven i dag for at kunne føre vidner og også beskytte vidner, bl.a. på deres adresse. Men jeg er enig i, at hvis det ikke har betydning for vidneforklaringen, skal man selvfølgelig også kunne betrygge vidner på det grundlag, og det er der allerede åbnet mulighed for i loven i dag.

Til hr. Helge Adam Møller fra Det Konservative Folkeparti skal jeg sige, at jeg var glad for talen og også glad for de indledende bemærkninger om, at det var ikke denne sag, vi kom til at krydse klinger voldsomt på, for der var stor enighed mellem Det Konservative Folkeparti og regeringen på dette felt. Det vil jeg gerne kvittere for, og også når det drejer sig om vidnebeskyttelsen, som hr. Helge Adam Møller også var inde på, er jeg glad for tilslutningen.

Fru Anne Baastrup ønskede, at vi skulle se på den henvendelse, der er kommet fra fængselsinspektørerne og vicefængselsinspektørerne, og det er jeg enig i. Jeg bidrager gerne til, at vi kan se på den pligt, fru Anne Baastrup var inde på. Vi har forsøgt at stille nogle materielle krav til fængselsvæsenet, når det drejer sig om tilsynsmuligheder for isolationsanbragte, og kan der gøres yderligere på det felt, vil jeg være åben